

[Ninn-Hansen.]

foreslået, med udtrykket „sit kendskab“ mener, at hr. Kjærboel havde kendt begge kaptajns erklæringer. Er det det ærede medlem fru Edel Saunte's endelige standpunkt, at hr. Kjærboel har kendt begge kaptajns erklæringer?

(Kort bemærkning).

Henry Christensen: Jeg synes, der er en ting i det, det ærede medlem fru Edel Saunte sidst sagde, som man må hæfte sig ved. Hun gav udtryk for, hvad hun lagde i udtrykket „at tage disse beretninger til efterretning“, især hvad man ikke lagde i det. Det betyder, sagde det ærede medlem, ikke, at man godkender dem. Det vil altså sige, at derved er der ingen betydning i at tage det til efterretning for det høje ting. Deri kan der ikke findes nogen som helst vejledning for, hvordan ministre skal optræde ved efterfølgende lejligheder i lignende situationer. Derved mister forslaget til dagsordenen meget karakteren af at være nogen egentlig vejleder. Der bliver kun tilbage, at man beklager, at forhenværende minister Kjærboel ikke i sit svar på Augo Lynges spørgsmål gav oplysning om sit kendskab til vanskeligheder — hvad kendskab det nu end måtte være. Hvis det, som forhenværende minister Kjærboel gav udtryk for det, er sådan, at han faktisk ikke havde noget videre kendskab, er det, må jeg rigtignok sige, en meget pauverting, folketinget udtaler. Det var selvfølgelig beklageligt, at hr. Kjærboel ikke gav oplysning om sit kendskab, men hvis det ikke er mere, end det ærede medlem fru Edel Saunte har lagt i det, kan folketinget faktisk ikke være bekendt at slutte denne sag, der er meget væsentlig ved vurderingen af de pligter, en minister må have over for folketinget, på den måde, med det, der er sagt her om det.

(Kort bemærkning).

Edel Saunte: Jeg tager ordet blot for på ny at dementere, hvad det ærede medlem hr. Ninn-Hansen sagde. Jeg har aldrig sagt, at jeg troede, at fhv. minister Kjærboel kendte begge erklæringer, for det tror jeg ikke.

(Kort bemærkning).

Ninn-Hansen: Vil det sige, at det ærede medlem ved formuleringen af dagsordensforslaget, hvor man skal give udtryk for det, man finder det rimeligt at bebrejde den fhv. Grønlandsminister, ganske ser bort fra dommerudvalgets konklusion i den anden beretning? Ser det ærede medlem ganske bort fra den, og er det samme tilfældet for det ærede medlem hr. Lannungs vedkommende? Ved formuleringen af dette dagsordensforslag har man da helt set bort fra resultatet af det arbejde, som dommerudvalget gjorde i anden omgang efter anmodning af den højtærede justitsminister?

(Kort bemærkning).

Henry Christensen: Den ærede ordfører for dagsordensforslagsstillerne siger nu, at hun tror ikke, hr. Kjærboel har haft kendskab til den første erklæring. Jeg skal villigt indrømme, at har man den opfattelse, at han ikke havde haft kendskab til den første erklæring, er der ikke noget at bebrejde ham; så, erkender jeg, ville der ikke være noget afgørende grundlag for en rigsretssag, og de medlemmer af det høje ting, der har den samme opfattelse som ordføreren for dagsordensforslagsstillerne, kan derfor med god samvittighed stemme imod vort forslag om rigsretssag, det er der så mening i. Men jeg må til gengæld sige, at de medlemmer af tinget, der har en stærk formodning om, at hr. Kjærboel havde kendskab til den første erklæring, må — i hvert fald efter det, ordføreren for dagsordensforslagsstillerne har sagt her — have meget svært ved at følge forslaget. Det er netop det, det ærede medlem fru Edel Saunte har sagt her, der begrunder nødvendigheden af en rigsretssag, så det ikke bliver på et så løst grundlag, den endelige udgang på sagen skal foregå.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Det ærede medlem hr. Poul Møller, der greb ind i debatten, hvad jeg meget vel forstår, brugte den vending, at vi andre under diskussionen den 9. december havde gjort os skyldige i juristeri. Hvad var det egentlig, det ærede medlem præsterede i dag?

Må jeg sige til det ærede medlem, at der